

מִבְּרוֹכָה כְּפָנֶיךָ בֵּין יָמֵינוֹ וְכַלְבוֹתָה

הנחיות כוכ אט: 6

שאמיר הקדוש ברוך הוא לאברם
למול הילך ונמלך בנו אוחביו.
אמיר לו ענד כבר בן קי' שנה אתה
ואתה הולך ומצער את עצמך.
אמיר לו אשכול מה את הולך
ומביסים את עצמך בין שונאים.
אמיר לו מראה אלהיך שצמד לך
בכbeschן האש ובמלכים וברצבון
והדבר הזה שאמר לך למול אין
אתה שומע לו. אмир לו הקדוש
ברוך הוא אתה נתה לו עזה
למול חייך שאני נגלה עליו לא
בפלטין של ענד ולא בפלטין של
אשכול אלא בפלטין שלך הריא דכתיב (בבא בתורה ז) ור' ר' אליו
ה' באליי מראה.

3.11.18.C.C. AN. AC ⑦

ויריא אלו באלווי מכרוא", הוא שנותן לו עזה על הפללה לפיכך גנלה אל' בחילוקו. בקורס שער ואשכול נתנו לו עזה של לא יכול כי עגר טען טהילש אונז דזקננותו ואשכול החש שיתגבורו עליו מלבי כנען בחולשתו וכפרא טען כי ביסכה בה' עשה עכו כל הנשים ע"ב. ומוכן באורה כי כפרא הוא החשוב ככולם. וכאן כן משמע פלישון הכתוב בפי' לך חלק האגושים אשר הלו כו' את' עגר ואשכול וכפרא רקח שבר כפרא לבספון. ובתחילה הפרשה שם כתוב באלווי מכרוא האמור איז' אשכול אחוי ענו. וממה שהשחים מברא בתחלת האין ראייה שהרי הוכחה לכתוב שאברהם שב לאלאווי מברא ממי' קצת משמע שאין הוכיח מפקיד על הסדר שהרי חשב אשכול פני עגר. עכ"י כל היזור ייל' שקשולים הם כמו נבי בנות צלפחד שהכתוב שינה הסדר וודר שקורות הן ניב' קץ פאי' וטבבים שם וברשי' מה' בפ"פ' כפ"ג', ואם מכרוא הדיה יותר אדיק ובוטח בהם נהיה בריך ליגנות בחילוקו.

811

צפחת במק' כ"א ועם המלה כ"ב כחשבון
כ"ב אותיות התורה, לרמז שצפת מוכנה
ומוזמונת להשיג בה סוד עמוקה של תורה,
ואזין אויר זו בכל ארץ ישראל כאיר צפת,
וגם נצ"ח בגין קמ"ח בסוד אם אין קמה אין
חויה.

ובמו כן צפ"ת בגין תק"ע, לרמות שכל הדר
בעיר צפ"ח יש לו יתרון על כל שאר ערים
ארץ ישראל, שהנפטר (ה) שם בעבור שהוא
מקום גבורה ואירועו זו יותר מכל שאר ערי הארץ
ישראל, במהר הנפשו טופורח במערת המכפלה
על עברו לגן עדן התהנתן. חמ"ל. מסכ"ז:

ומ"ש חסד לאברהם בנהר י"ג שם במעלה צפת ^⁹ עיר מקדש מרכז מילק יונט סאנכט.

רומ"ש חסד לאברהם בנهر י"ג שם במעלה צפת

acid rain

ופרוש עלינו סכת שלמה. ברוך אתה יי' ה' פורש סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

የኅብረት ተስፋዎች - ከፌዴራል ②

לְבָה דָּוִד לְקַרְאַת כֶּלֶת, פְּנֵי שְׁבַת נְכַפְּלָה:

**שָׁמֹר וּזְכֹר בְּדִבּוֹר אֶחָד, הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל
סְמִינָה, יְיָ אֶחָד וְשַׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם
וְתִפְאָרָת וְתִהְלָה:**

**ל' גנאות שחת לכו ונלכה, כי היה מקודם
פרקתה, מרראש מועד נסוכה, סוף מעשה
במושבנה תחלה:**

מ' גבש מלך עיר מלוכה, קומי צאי מתחזק
קבבכה, רכ לוד שבת בעמק סבקא, וחווא
וחמול עליך חמליה:

הַתְּנִינָרִי מֶעֶשֶׂר קֹומִי, לְבָשֵׁי בְּגִי תְּפִאָרָתָךְ
עֲמִים, עַל יָדֶךָ וְשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי קְרֻבָּה אֶל
גָּבְשֵׁי גָּאָלָה:

**ה תשוררי התעורי, כי בא אורה כומי
אורי, עורי עורי שיר דברי, בבוד יי' עליך
גלה:**

ל' אַתְכָשֵׁי וְלֹא תִכְלַמִּי, מֵה תִשְׂתֹחַחַ וְמֵה
פִקְמַי, בְּךָ יִחְסֹר עֲנֵני עַמִּי, וּנְבָנַתָּה עִיר עַל
גְּבַשׁ:

③

וְהוּא יֵשֶׁב פַּתְחֵי־הַאֲهָל כִּחַם הַיּוֹם:

④

באלני ממרא. וזה אמן לו עתה ענ' המילה נ' לפיכך נגלה הלי' נמלקו:

၁၇၃၁ နှင့် ၂၀၂၄

כ בלוּדִי רק אשר אכלו הנערים ותליך האנשים אשר הלבכו עתי עניר אשבל ומתרא הם יכחוו חלקיים: ס

מלויי, נתן בלהט'ס גני' הרא' לי' ס' סלה מורי, וכן
המר פרטס כי פוכ' כל הרא' מילויים לכט' קוח,
ונוכחה במא' כו' וטל' מינכ' שלך זכס מושב
כפי מלכים וישראל כפי מלכים, נתן בלהט'ס
גנוי לטי' ס' ס' גנו'ת וטראטיס כד' ט' ס' מושב
ס' הרא'ז לשליכם עמכם במדבר לנצח מהם
מתקן, וכד' ק' ס' ק' חמת יחתומה ונ' הל' גנום ה'זון ונ'ו'.
וכד' ק' צ' ל' כתוב בסמך יונתן ה'ת' כל שלך
ס' ק' וו'ת' וו'ת' כל הרא' גנו'ת צ' ה'זון וזה ס' גנו'ת צ' ל'
תל'ר'ס וס' י' נכל'ת' בתן ט' מ' י' ט' שלך כמו
של'מר וועל' נ' לר'ת' ה'זון ט' ט' מ' תל'ר'ס ז' כ'ו'
במ'ל'ס כל'ס' ח' ו'ז'ות' כ'ל'ן י'ו'וד' ב'ל'יט'ה
ה'זון ל'ס'ו'ת' ה'פ'ז'ו' ז'כו' ט'יט'ה ל'מ'ל'ק' ה'זון
ג'ו'ן ט'יט' ט'ו'ס ט'כ', ה'ג' ט'יט' ט'כ' ח'
ה'ג' ה'זון ט'יט' ט'ח' ח'ז' נ'ט'ט' נ'כ' ח' נ'כ'ו',
ול'ז'ה ה'מר ו'ה'ר'ה'ס ה'ג'ט' מ'ק'ס' ט'ו' מ'ג'ו',
בע'ז'ר' ה'פ'ז'ו' ב'ל'ר'ק' ג'ו'ן, ט'כ' ו'ע'ק' ה'ג'ט'
ט'יט' ב'ג'ו'ס' ב'ל'ו'ת' ר'ל'ע'ס' פ'ס'ו' ט'יט' ח'
מ'ק'ס' ג'ו' ס'ט' מ'ג'ל' נ'ל'ס' כ'י' ה'ס' נ'ע'ק' ב'ל'ד.
ו'ה'ס' ב'ל'ו'ת' ו'ה' א' י'ו'וד' ס'ל'ח' ל'מ'ו' ר'מ' כ'מ'
ט'ט'ט'ל'ה'ק' ה'ו'ת' ל'ל'ע'ס' מ'ג' ז'נו'ן, ו'ז' ז'מ'ל'
ו'ה'מ'ר' ל'פ'ז'ו' ג'ו'ס' ה'ו'ת' ר'ל'מ'ס' ס'ט'ס' ג'ו'נ'ת'
צ'ל'ג' ט'יט' ט'ד'נ'ת' ה'ל'ג' נ'ע'ק' ו'ג'ג'ו', ו'ז'ז'
ה'מ'רו' לו' ו'ז'ח'ס' י'פ'ז'ו' ג'ו' נ'כ'ד'ק' ג'ו'נ'ן,
ו'ק'ן ה'מר' פ'ל'ע'ס' ב'מ'ו'מ'כ' ט'ל'ק' כ'ו'נ'ן ה'ל'ג'
ו'ה'ת' ה'ז'י' י'פ'ז'ו' ב'ל'ר'ק' ג'ו'ן, ו'ז'ז' ט'ז' ע'ק'
ל'ו'ס'ק' נ'מ'ת' מ'ה'טו' ה'מ'ר' לו' ו'ק'ג'ר'מ'י נ'ק'ט'ר'ה'ס'
ס'מ'ד צ'ל'ג' ו'ה'מ'ר' י'ז'ק' ש'ק'ג'ר'ו'ס' ג'ו'נ'ס' צ'ט'ג'
ח'ז' ה'ל'ג' ה'פ'ז'ו' ז'נו'ן ל'ג' ה'ק'ג'ר'י ה'ל'ג' מ'ס' ה'ט'נ'י,
ח'ז' ו'ע'ק' ה'ג'ט' ט'כ' ג'ו' מ'ג'ס' ג'מ'ש' ס'ג'
כ'ל'ג' ס'ל'ג' ל'כ'ט'מ'ה מ'ה'ו'ר'ה'ס' ל'ג' ה'ר'ק' ס'ט'ס' ה'ל'ג'
ס'ט'ס'ה'ס' ג'ר'ל'ו'ג'ה'ס' צ'ל'ג' ה'י' מ'ה'ק'ט'ל'ה'ס' ו'ס'ו'ל'כ'ה'ס' ל'ס'יו'
ו'ס'ו'ל'ג' ג'ג'ו'נ'ה'ס' , ו'ק'ן כ'פ'א'ל'ו'ט'ס'ו' נ'ל'ג' מ'ו'ת'
ס'יט'ס' מ'ה'ק'ט'ל'ה'ס' ו'ס'ו'ל'כ'ה'ס' צ'ל'ג' ז'מו', ו'ז'ז' ס'ר'מ' ז'נו'
ה'ג'ג'י ה'ר'ד מ'ת'ק' מ'ל'ו'י'ס' ו'ה'ג'ג'י ה'ע'ל'ג' נ'ס' ע'ל'ס',
כ'י מ'ה'ת' ה'ג'ג'י כ'י' כ'י' ו'ס'י' נ'ק'ר'ה'ס' ה'ז' י'ו'ד'ע'י
ק'ן, ו'ז'ז' מ'ע'ס' ג'ג'ו'ל' מ'ה'ל'ו'ת' צ'ל'ג' צ'ל'ג' י'פ'מ'ו'
מ'ה'ג'י ה'ר'ז ס'ע'מ'ו'ס' כ'ב'ל'ה'ס' ל'ק'ב'ל' ס'כ'מ'ס' צ'ל'ג'
ט'א'ל'ג' מ'ו'ת' נ'ס'מ'ס' ג'ע'ס' ע'ל'ס', ו'ק'ן מ'ה'ר' י'ז'ק'
ל'ג'ס' ה'ל'ג' צ'ל'ג' ס'ע'מ'ז' ס'כ'ו'ס' .

$$x_1 - x_4 = x_1 \text{ 时成立}$$

טו ויעל משם אל-ישבי

דָבָר וְשָׁמַד בָּר לִפְנֵים קְרִיטִית-סְפֶר: ט וַיֹּאמֶר בְּלֹב אֲשֶׁר-
יִבְאֶה אֶת-קְרִיטִית-סְפֶר וְלִכְרָה וְגַתְתִּי לוֹ אֶת-עַכְסָה בְּתִי-
לְאָשָׁה: י וַיַּלְפְּרֹה עֲתַנְיָאֵל בֶּן-קָנוֹ אֲחֵי בְּלֹב וַיַּתְנוּ לוֹ אֶת-

עכששה בָּתוֹ לְאַשָּׁה: קָדוֹס בָּרוּךְ הוּא

ונוחה ותאזרט רוכ בנטה עגד כהה. רוכת תלן
 מילון אנד להרטען שאן כמי כל מסת
 מסתך לאנד היל רוכ כאלס וויאריך שעה
 גאות וולטי למק אנד אל קיך חתך ב-
 פיטרנער דערט זונן נידר אלו וויסס ברכז
 גאנזל אנד דערט בוטן ערל ערל. האהנטן וויסט
 טנטטעלס אונטהילטערת עטלל ערל ערל צווע
 פיטרנער עטיר כיל סייאל להט אנד היל
 גאנזל גאנזל לא אנדס דערט בענברת
 פיטרנער זיך אנד מה עטער עטער האז
 דה ער (ב). (בכובענות נגה אלל וויסט סומט

נגד כל ערי א"י, הינו חוץ מירושלים, וחיללה להעלות על הדעת שקדושת שום עיר יותר מרוסלים, וא"כ מי שפגע בצתפת יקערע) ושוב פוגע בירושלים לא יחוור ויקרע, ובהיפך קייל אם פגע בירושלים תחלה וכרי' כמבראар בש"ס מ"ק [כ"ו ע"א] ורמב"ם [ה'] העניות פ"ה הט"ז] וש"ע סוף ה' ט"ב [שם ס"ג]. ויש לפפקך, דבזמן שבהמ"ק היה קיים היה ירושלים עדיף וקורעים על ביטול אותו העדיפות, ועכשו צפת עדיפה. אבל חיללה לומר כן.

10 ינואר 1981

מְאֹוּרָה וַיִּפְסֻדֵּן

**מִקְדָּשׁ בְּרֵגָע וְעַד־עֹזָה וְאַת בֶּל־אָרֶץ
גְּשֵׁן וְעַד־גְּבֻעָן:**

୧୮

וַיָּקֹחַ יְהוָשֻׁעַ אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת הַרְאֵר וְאֶת־כָּל־הַנֶּגֶב וְאֶת־
כָּל־אָרֶץ הַגְּשֹׁן וְאֶת־הַשְׁפֵּלה וְאֶת־
הַעֲרָבָה וְאֶת־הַר יִשְׂרָאֵל וְשִׁפְלָתָה:

14:16 7/2015

נְאָוֶגֶשׁן וּחָלֵן

וְגַלְהָ עָרִים אַחֲת־עָשָׂרָה וּחֶצְרִיחָן:

• १८ अक्टूबर

מִצְרָיִם בָּאָרֶץ גַּשֵּׁן וַיַּחֲזֹה בָּה וַיַּפְרֹעַ וַיַּרְבֹּה מְאֹד:

כטב יכלהו ⑯

(ב) ארץ

טשנ. אן זה של מצרים:

כטב יכלה:

(ס) ארץ

הגן. אין זה גוון של מצרים ובידוש אמר כי היה לנו של ארץ מצרים והוא נבלעת בחוק ערי ישראל כמו שאמר ועל לראות אביו גוונה מלמד שהוא בעלייה כלפי ארץ ישראל וכוכות שהאל הורה בשילוחם אביו להרוח לפניו וכוה שהיה לחלקן ארץ גן שהיה טוביה:

16. הנתקה מכם

לען יטוכ לטוי מסצציו סס צואלה נס רלמא

3

לכבות ארץ ישראל עסקו באותו משא ומתן והלכה השיק לאותו מקום ועיין בכתובות. וזהו שכתב גבי עי וילך יהושע בתוך העמק (יוספ. ט, ט) ודרשו וילך (गמלה ג ט בעמק בעמeka של הלכה, דעסקו באותה הלכה שישיך לעי). והכא לא היו יכולין לכבשתה, שזה היה שייך לאוונן שלש מאות הלכות שנשתכנעו באבלו של משה, עד שבא עתניאל בן קנו והחויר בפלפולו אותן שלש מאות הלכות וכבשה (יין פמיה ט, ט), זהה קריית ספר, פירוש, עיר שערין לכבשה על ידי ספר ולימוד.

ואמר הוא זיל, אפשר שזה היה כוונת רבנים הקורדים כשנתמננו בעיר חדשה אמרו להם הלכה ותוספות, כדי שיוכלו לכבות העיר, ומן הסתם זו הלכה הייתה שייכת לאוונה העיר, כי הקדמוניים וודאי כיוונו לשם שם.

בacci ימ' קראק סדר קראק האנטרכטיקם

ומצינו דתורתה ואוֹן יִשְׂרָאֵל חַד הָוּ מִכּוֹן זוּ כְּנֶגֶד זוּ. והראייה מדכתיב (יהושע טו, טו) ויאמר כלב אשר ייכה את קריית ספר ולכדה ונחתה לו וגוי וילכדה עתניאל בן קנו ואמז"ל (חמורה טו, ב). אלו הלכות אשר נשתכנעו בימי אבלו של משה שהחויר עתניאל בן קנו מפלפולו. ובזה景德ת קריית ספר כי המקום הזה היה מכון כנגד הלכות אלו. ועוד ראייה מהמצות התלויות בארץ. וגם מדכתיב (יהושע ח, יג) וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ואמז"ל (עירובין סג, ב) שהלך בעומקה של הלכה. כי כשייתוקן התורה מילא יתוון בח"י איי ואין שום נברא יכול לעמוד נגד ישראל.

וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה כַּאֲنֵ� כַּאֲנֵ� כַּאֲנֵ� כַּאֲנֵ�

ויאמר כי העניין כך הוא, כי מה שכ��ו ישראל את הארץ שלא בדרך הטבע הינו לפני שהتورה היא דפוס העולם ובתורה נברא העולם צי, ואוֹן יִשְׂרָאֵל הוא אדריך בתורה וכל חלק ממנה חייתה הוא חלק תורה המתיחס אליה, וכאשר קבלו ישראל התורה וקיומה נמצא כל חיות אוֹן יִשְׂרָאֵל היה בידם, לאות כבושא בלי עמל ויגעה. והנה נודע צי כי שם כל דבר הוא החיות והפנימיות של אותו דבר,

כל' חמוץ גויה שוח וקריק ספר
נסחוב ביט אבל של סהה אס רבי אבא
אלפ' ג' החיק עתניאל בן קנו מתק שפטל שאמ' זילבה עתניאל בן קנו אח כלב (היקם מטה) ריחן לא
בכח ברו לאשה)

מ' זילב ג' ריחן לא' קפ"ז

והנה שמעתי מחייב אחד קמי לבאר פסוק
יהושע (טו, טו-ט) ושופטים (ה, ה-ו) שאמר
כלב בכווא אל דבר, ושם דבר לפנים קריית
ספר ויאמר כלב אשר ייכה את קריית ספר ולכדה
ונחתה לו את עכסה בתיה לאשה וילכדה עתניאל
בן קנו צו. וקשה למה בכל מקום שהלכו לא
היה כבד להם לכבות, ודביר היה כבד להם עד
שהוזכר כלב לומר אשר ייכה צו. ותו ושם
דבר לפנים קריית ספר, מי נפקא מינה איך
שםה היה מתחלה. ותו אשר ייכה את קריית
ספר, הרו ליה למימר אשר ייכה את דבר, כי
למה זיכרו שם הראשן. (כפשוטו נ"ל כי
כותב הספר כתוב זאת, ובימי כלב היה עדין
נקרא קריית ספר, ולכון הקדמים כתוב הספר שם
העיר היה מתחלה קריית ספר, כדי שיוון מה
שאמר כלב אשר ייכה את קריית ספר כך הוא
הפשטוט. וכאה גוננא בשמו אל (פמ"ט, ט) לנבי
היום קרא לפנים הרואה שהקדמים זאת כותב
הספר כדי שיוון מה שאמ' (פ' פסוק י) איזה
בית הרואה. כן נ"ל, והדרשה תידרש). ותו אשר
יכה ולכדה כפל לשון. ורז"ל אמרו (פ' ממ"ה ט)
קריית ספר, אלו שיין הלכות שנשתכנעו בימי
אבלו של משה והחוירן עתניאל מפלפולו. זהה
תמונה יותר שבאו וילך להוציא קרא לגמרי
משמעותה.

וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה כַּאֲנֵ�

ט וַיַּשְׁלַחְמָם יְהוֹשֻׁעַ וַיָּלֹכְדוּ אֶל-
הַמְּאָרָב וַיִּשְׁבּוּ בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵ
מִים לְעֵי וְלִזְן יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהְוָא

בְּתַזְקֵדְמָה:

אַתָּה כַּאֲנֵ�

וילך יהושע בלילה והוא בתוך העמק אמר רבי יהען
מלמד של בעטקה של הלכה ז"ל אמר רבי

אַתָּה תַּעֲשֶׂה כַּאֲנֵ� כַּאֲנֵ� כַּאֲנֵ�

אשר ייכה קריית ספר וו' וילכדה
עתניאל בן קנו וגוי (יוספ. ט, ט).
אמר בשם המגיד מזרעית זיל', רהנה
בתורה נברא העולם (פ"ל ג, ט), וכל מקום
יש לו חלק ושיקות בתורה, וכשרצנו

4

כחיל תchorה כחרהץ מפמי כממעשו נגיד לעמו
כיוויכ כל דנור ודנור וחוויות דקיעיט מהו
שלא יומרו ליטרעל לטטיס החקס סככחס לְחַנִּי
כס חומרים לאס כל קחרן כל קאנ"ג. קוֹה גראָה
זונתאָה לְמַעַרְבָּד וְסַרְבָּעָנוּוּ זקיון ייטרעל טַסְס
מקיימיס מהו שט כל דנור ודנור טסְסַס קהיון של
כל דנור ודנור. סאָקע"ג הנדר לנוומו כמיח שט כל דנור
וזדנור דקיעוות ווֹת כמטען קנייד לטטו לחת
לאס נחלת נויס וקלווי סאָס"ז יוקן לנו לא טאר
לודע כמג'ו שט כל דנור ודנור מהן ודוק :

ପାଠ୍ୟ କରିବାର ପାଇଁ

רב צ' מא רותחן ט' האיש והחטן ובין אה ואשר רבר פיה אלוי' גינדה לע מה אביהה האון רבר וה אסיד הרכיבס לאו פיטריה אסיד נאיארא ראל פיטריה עע פיטריה ובקה בענמא אסיד אסיד דה לע יענמא אה וחדו אסיד נורו ליטרטס

29

ପ୍ରଦୀପ କାନ୍ତିକାଳ ମହାନ୍ତିର

ונדר' נומר בס כהן למש' בוג'ט, פל מה קבלה כתה' דבר' זו טה' להזכיר וכו' עד סנה' הקב'ך ופי' סנה' וויתר' ב' כל מעסס קח חורמי ונגו' כי כבר חממו' ה' פשסה אלה גנולין לה ופרטו התפרשות כי עשי' מיזוטי חורמי מכח י' ג' מילוט שטה'ורה נדרשת באה ועי' סתדרין מליחון למליחון וכן ע' תה שטאוטיפו חכמים התקינות וכשיגניים מד' י' יתרחכ' החורה כי כל דברי חכמים בכלי' קה'ורה דוח'ת'ין למ' חסוד ונו', וכי' בזותה זה בס' ה' מחרוכב ווילך ופעטה לא קבל ע"ז טמכו' חורה סכמ'פ' ט' גמדין לא ח'ס' עט מה קבלה קה'רין ד'יה'ן כי נהנת תפוי חטוי'ו גל'יו מהר'ן קבל' מה' קב'ד קה'רין וגנולין לא וויתר' ב' כל מעסס קח ווירט' מס' רוח' פיעוס וגו' לאסוציא'על' לפי' המכחים כדכו' קלמא' משניינו לחדך בס' חידושי' דיליס ולו' קבל' כה' בדרכ' טילך ולפלו' כת' בט' ט' מ' מע' קב'ד קה'רין וגנולין לא עכ'אי,

30

אנו כב:א

י' בשנת היובל הזאת תשׁבו:
איש אל אחותו:

31

כונן כוכב נסיך ברכ נון הוכה 2

אם עשה והזילה ובנה מקדש במקומם וקבע
נוהג ישראל ודי זה פשע ברורא. וחוץ את העולם
כלו ללבוד את ה' ביחיד שנאכרי כי או אהונך אל לטים
שפת ברורה לקרוא כולם בסיס ה' תלעבדו סבב אמד:

יכאכ טרי: ๓๒

טז וינש-

**תקועה לאחריתך נאמ' יהוה ושבו בנים
לגביהם:**

כ' נפש חיה הוא שמו (נכלה ת' ג, יט), וזהו אמר הכתוב כי כשהגיעו אל יושבי דבריו, ושם דבריו לפנים דייקא, ר"ל שם של דבר החיים והפנימיות שלו הוא קריית ספר, ואמרו ר' ז"ל אלו ש' הלוות שנשחתחו ביום אבלו של משה, שזו היה החיים של אותו המחו, מAMILIA בהגיים לשם תשש חמץ ולא יכול לכבוש, בהיות לא היה בידם החיים של אותו המחו, לכן אמר כלב אשר ייכה את קריית ספר, דהינו שיחזיר הלוות מפלפולו, ומAMILIA ולכדה - והנה נודע (פ' ומ"ג עג) DAOORIYTAA וישראל כROLA חד, כי ס' ריבואאותות לתורה הם ס' ריבוא נשמות (לפ'), וכל נשמה יש לה אחיזה בחלק התורה המתיחס אליה, ומתעם זה נחלקה הארץ לאנשים בגורל ברוח הקודש, כי כל אחד מישראל לפי חלק חיים התורה שיש לולקח חלק הארץ המתיחס לאותו חלק התורה, ולباقي הארץ נחלקה, שמיד בהגיע האדם בחיותו ונשmeno לאין ישראל זכה תיכף בחALKO באארן ישראל שהוא מתיחס לנשmeno בסוד עול"ם שנ"ה נפ"ש מבואר אצלינו במת"א (לפ') אי"ה.

כטבנש ג'. פון ז' ויליאם נאכ

כמו שיט רמ"ח חנרייס וטמ"כ נגידיס כהולד כמו
 כן ויט נהירן כמו סלטונג ערומה קהירן לאם סהירן טנור
 סהירן פין סהירן וגלאם קראט"ה חנרייס סהילדים כנדג
 רמ"ח מ"ע זומס"ה גנידיס כנדג סמ"כ מטה ל"ת סכל
 גיד מוחזק לסתור לגל יטנדור קלמו טמניג לו וכמו כן
 גיב נהירן סהירן וגלאם מוחזקיניס לסתור קתרו"ג
 פנות וכשידר כל עזזון קמאות גהירן הי"ו ות סהירן
 חזקה והפלה שיכו ידרהן גהירן עלשות סהירן ג"מ מות
 גנארה מלן כן שלח מסכת פ"כ חננסים וזה לאס
 ייתו ולו לטען קורה צילמודו סס קורך וויקו סהירן
 נאח לנטונטה לפנייקס צבעינטן קמאות נהירן

26 קראת גוי אכלהם

בר'שי ג' מהר ר' יומק לנו כי גירך נחתון
כתרורך הילג מכהודת הוה לךס. ומש
טפש פתח כנראהו מזוס כה מעסיו בגיד לנמו
לחתה לךס נחלתנו נויס טהס יטמרו קהומות לזרחן
לטסיטס חמס כ'. ונראה לךס דרכך נלהרוייך
בדרכך קב' טלמהה וכל דבר שיט צעulos יט זט
הוריות בתורה ונינוחות קדושות המתלבשות טס.
והדרס כלול מריח' מהקרים כנדס וט ריח' מזוק
טטה זטס' נידיעים כנדס יט סט' מזוק לא' וקס
כחיות כל קהרים וכגדיעים וכלהרין יט לה נ'כ'
דמ'ח חנירים טיט לה לא' קהרין ומי קהרין ועין
קהרין כ' ונדס וט ג' כ' קוויט כל מזוק וכטהדרס
ט渺ה מזוק הווי כל קהרין טנו ולפיכך נועם קיק
בבב' יוכצע צנטן לזרחות טהו ודע כל חיונות כל
כל מער ועיר וכמתו באטייה לה וסיה מקיים מומק
לפיכך בכט כלס וט קהמר ר' יומק טמפני וט

ולכן עד שנות הווילט בוניבטריא בין ישן לבין הלוחמיין, וגם הוא בוגר ובאנו האבדדים בארץ אשורי, שוה יתקיים ע"י קריית השופר גודול שהוא שיין לבחינה ויובל.

זרות שנגנאה מומאך לשוב לאחווה ולשורש בפסחתה, שבה דוקא כסדר בזוא"ב, כי מוא"ב בגיטטריא מ"ט, כי אין הגיע לכך ביום החטפשים הוא יוב"ל. ולכן היא השבה לשדה מוא"ב בגיטטריא ב"ט, ילכnge כסם ליום החטפשים, הוא שבעה גורו ובל. ובכה תחילנה חקיקיה כי יוכן אחיך וכבר כאחווות, בבחינה דל ובר עניין, ייח השכחה, ואח"כ גאותה היהת לו ובוביל צאה.

וכן חג השבעות הוא ביום החלשים בחינת היובל ששבים או ישראל לשיטת בתרורה של אחד מישראל מושרט באות ביזיודה בתורה, וביום זה קוריבים כי לחם והוא בבחינת בית לחם במקומו היובל נצל".

וחמוץ כי חיבור המשיחים שניה וולימס בכונן נדרחי ישראלי יכונס וכמנון נרע' שערורי בינהה. כי היוכל הוא בחינה הנארלה וקובץ נדרהי ישראל. וושאופר של זיבל רוכמו לשופר גדור של זוכן הנארלה.

④〇 1:5 ~~改訂~~

וְהַפְרָתִי אֶתְךָ בַּמְאֹד מֵאָד גַּנְתָּהִיךְ
לְגַוִּים וּמְלָכִים מִפְּנֵיכֶם יֵצְאוּ:

4

**א וַיְהִי בִּימֵי שָׁפֹט הַשּׁפֹטִים וַיְהִי רָעָב
בָּאָרֶץ וַיָּלֹךְ אִישׁ מִבֵּית לִחְם יְהוָה
לְגֹדֶל בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאֶשְׁתּוֹ וְשָׁנִי
בְּנֵי:**

והנה ביארנו במקרה "ונעלת דתך שבחתת השם ע"פ הקדמת הערבי נחל פ' שלם של מוקם בארכ' ישראלי מוקן נגנו אותיות שבתורה. ודייל שהמקום של בית לחם יהודיה הוא המקום של הלכה וכובל. ע"כ הוא מקום לידת בשתי, כמ"ש בן ש"י בית הלחמי, שהוא בחינת היובל כי הוא הפקץ כל ישראל איש אל אחחותו, וכמ"ש הרמב"ם סוף ח' מלכים טוה סילין הפקח של משיח אם יצילח לפקח כל גוזיו ישראל לאדרי. ע"כ בית לחם יהודיה ר'ית יובל. ולפ"ד בהר'ל הניל' קברה רוח ודרך שהיא הכה המהדר שבישראל שעל דה עתידים להתחדר בעת הגאולה ושבעם ננים לבוכלים. והנה מוקם קבורתה רוא בבית לחם שהוא מקום היובל בחינת קב"ר נרחי ישראל. וכן קבר רחל הנמצא בטעינה בית לחם, יש שם הופעת היובל, וטס נמשחה רחל שיש תקופה לאחר רוחך נאמן ר' דבבו בנין לבוכלים. כי בכיה בית לחם שהוא סיכון ליום הפסב את הכל אל אחחותו הוא הפקץ הראו לנבואה ושל ושבעם גוטבלם.

והנה הנוציאים נ"כ מרשימים בפסח שקר שלם שמווצאו מכית לחם יהודה הפסא"ד היא כקף הרוחה לבני אדם, לנבי הקדושה. ובית החלמי שלם הוא העלה המכסה את הברית שהוא השדה של ברנע ורות שמשם נצמה צמח דוד המשיח האמתי שבוא ביב' וכפיש' הרובבים בנאות תיכון ובסוף ה' מליטים שעשי' אותו האיש נפש' חכלית טוב לkrב את אהוה"ע אל פסח עיי' שקבע עצם ענן זה של משיח. ואכהbic ותוקראנה לו השכנות לאכר לרן בן לנעבי, ר' יב"ל, וטסרים והולך שהארות הייכל היא כי עד לזאת כבנו דוד יהוד אבוי יש' אבוי דוד', ודוד הוא גוונר בעיל זיגרל גיגל.

וַתִּקְרֹא נָהָר לֵוֶה הַשְׁכִינָה שֶׁם לְאָמֶר
יְלָדְךָ בְּנֵי נָגָעִים וַתִּקְרֹא נָהָר שְׁמוֹ עֹזְבֵד
הַוָּא אֲבִידִישִׁי אֲבִי דָּרוֹן:

וינה דוד נלד בכקס היובל, הוא בן קי"ש בית הלחמי שנולד בביתם של חמ' וחו"ה עצמו היובל, שהר הוא נשמה בשיח זאדים רוח אדם דוד משית. כקובלים ולכך כשנולד עודר אכזר השכנוו לדר בון לנעדי רוח יביבל, קרונין, כי הוא אבישי אבוי דוד. ולכן כבוי שנלוד דוד בכקס היובל, גם נלוד בום היובל, והוא הג השבעות יוס החפשים, יום הדרור, וכחיב הרוח על הלהבות, ואין לך בן חורין אלא כי שעוזך בתורה, וכל נפש מישראל אהובה באחת מאחותיות התורה, כי היה אהוחתו ומכתנת

ונעמי היא השכינה

הדרישה ש涩ת של שם הוא מבחן נורו ישראל. היא הנעם העליון.

קרקה שהובא בספר נחל ונבֶ' שופט כסוף על הענין שאמר כל מי שיליכך את קריית ספר ונחצר לו את עכסה ברוח לאשה וילכדה עתניאל בן קנו גור ובגנרא ומורה (^{פס.}) איתא שבימי אבל של משה נשתחוו שלשה אלף הלוות והחוודים עתניאל בן קנו בפלפולו ואלו ההלוות הם קריית ספר.

וביאר העיגן זל כי כל החורה כחולה ושותפה על פניו כל אדי, ואוותם ההלכו שנטחחו שורשים באדי היה בקירת ספר. עזיז שעתניאל בן קנו נלחם עם יושב הארץ לילדך את קריית ספר. עזיז לילדך עזיז שנעשה הבעלים של אותו הקרען וכיה והמציא את ההלבת שהו טבונות באוטו שדה شهر אם הוא הבעלים של הקרען מילא הוא

בערוי

הבעלים של שורש ופנימיות והקרע שרן אותן ההלכות ואסתייע בלהתא שהחוזר את אותן ההלכות בפלפולו עכידך ורבה-ת.

וחלקי אמירה נשפי שפְּאֵיל הואיל וכל איז היא סית' עליה כותבה כה'ת', מסתבר לי בסיד' לוכר קסום חבורן שם שושט מצוית ברורה ביליה. ואומינא לה כהה שבכבוד באספר נפלאות מתרות השיח' מהחילתו שההבטחה שהבשיה דשית' לאברהם אבינו יוסמיכים בערך צער' גאנדרה לו בחבורן דבריך ואהל אברדים וישב באלאני בפרא אשר בחבורן ושם גאנדרה לו פרשה זו כי שם היה עתיד דוד לקלל הפלוכה ווקפה' עצה לו ודוקא שיעלה לחבורן לקבל הפלוכה ככבארד וסבדיר בז'. ושבעתי שלפען עליה אבשלוט לחזור בשראה לבורן באזין כי זיא יי' בחזרת גם שועט בבלובגה.

ולודעתו נראה בסיד טעם עז כי עיי' שבירת ברית וכוכם לבלوت כראיתא בזורה^{יק}
ובדאשת צי' עז^{לו} ולייף שם ענין וזה כיזוף וככבען. ויל' עד שבספרות כיריך, שם
נאמרה לאברהם ואתה את בריתו תשבר וור' וככלבים בחלעך יראו הר שבויות מיליה
richtה למלאים. וגם כל הפרשה נדרה לו באלווי כברא דיא תברך ובבקום קבלת
המלוכה שם נטשרה במיליה שהיא גודמת הבלתיות.

ובזה מוקן מה ספרישית העתם ויקם סדה עperfין. הקופה רודה יה שפרא כד הדירות ליד כלן. וקשה כה ליה הרויט כה לי כלן. יותר היה נתקן לומר שצרא כד רשות עזר עין ליד צדיק חונן ונוטן. אבל לפיו גניל בוכן שרוואיל שדר רכבליה אשר בחברון כסוגלת ומועורתה לככלות, ולכן הקופה הוה לשדה דוקא עסכלי טרבעלט שלה הוא מלך ושם שורש הכללות ואכברו בבדרכט איכה עהיפר ודרכי ציון אלבויות הכל מבקשים תפקדם אפילו ודרכים עיריש, ולכן השדה ביקש תפקדו להדזונג דוקא לשין לה והוא כלן, וזה ההתקופה של השדה וגכת בערבי.

וכזה וכך מה שמצוין בפרק זה ובפרק דוא"ה שארbam היה כלך והכל יכולו להלך
שאמור לו ונשיא אלקים אתה בתכינו. שחר עכשי כשהוא ורכס לעצמי נחלת חרבין
שנשאריך ויקם שדה עירן אשר לככלה השדה והבירה אשר בו והוא אשר בכל
גבולין אשר בה יטוד לולבייה, لكن בתבלט עכשי פארbam וכמה לביריה והנה
לכלולונה וזה הא קכו הקדשה והסבירה שהפטורה מפסקיינו להה באחת ומה אפריד
אברון לוחלה שבב יטוד לולבו.

ולכן מצינו עוד לפני ל'ח שנה כאשר באו המלכים אל אברהם אבינו שם נתגלה אליו מורה המכפלת עיי' מעשה שדרך אחר בן הברך כדאיתר בזוהר חז"א דר' קב"י ע"ב. וככארה לה' רוקא או נתגלה לו המשעה. וכבר כתבתי בעיה זו בתשע' ו' נ"ל שוראל והבשורה שם היה תקף אחר בלוטו בז' נ' למלה שאו עשות סעדיה על המילה וככאים וודנות לנימול, וזה היה הווון שעתן הקביה לאברהם אבינו, שמנגלה לו המקום בא"י שבס' יסוד מלוכה שהמקדים בירת פילה ווועדה בגראר ונגה לבלבות.

עיפוי נילוּר כאשׁ כבָד ומוֹת שׂעַד חֲבָרָן הָא נְמָה אֲשֶׁר פִצְתָ בְּרֵה
מִלָּה קְנָהָה שֶׁמֶת כְּקָוָה וְדוֹרָה לְדוֹרָה בְּרָהָיו שֶׁל אֲבָהָם אָבָגָיָל בְּנָמְפְרָא קְרִיתָ
אַרְבָּעָה הַיָּא חֲבָרוֹן. וְלֹכֶד דּוֹקָא נִמְולִים שִׁיכָס לָהּ וְעַל דָה זַכִּים לְמִלְבָדָה שָׂהָ
שָׁבָר גַּנוּבָה בְּבִירָתָה.

ויש למלנו ויקם שדה עפרון ולקמן הוא בגנימטריה זו פעמים שם הוויה כהה וביחס. וגם בגנימטריה יוסטף בעל גנדוי ש"ס, עיין רלבין עהדים והקיטומתי אח בריה אחכם. ומוכן למלה נקרא חכדרון כי הוא המכבר כי' כל בשמיים ובמאן ובתרומות אחד בשיליא ואהראע ובאַהֲרָא גוֹדֵת חֶזְקָא לאַגְּזָן.

ומוכן לכך פרשת כילה בפי לך היה עלייה הששית והקורא העולה לשש
דיקא מסיים וככלים מחלץין יאנן, סכון לשביעין.

ונחו לעין ראשון כי באחת מפרא לא היה לו שום מעיליה על ענ' ואשבלן רק כאשר הוא היה היבר היל הברון והוא הקרען של מצות מלחה, ולכן נגלה לו בחלקו כי שם דרייק נעצה על הכלילה ושם ניתן לו ההורון של שדה המפסלה, וכוחם שהוא היה היבר היל הברון של הקרען של מצות מלחה

וַיָּאֹכֵל אֶבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאַלְנִי מִמְּרָא
אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיַּקְרִישׁ מִזְבֵּחַ לְיהוָה: ב

וְאֶנְשֵׂי אֲשֶׁר-עַמּוֹ הָעַלְהָ דָּרָד אִישׁ וּבָ
חֶבְרוֹן: וַיָּבֹא אֶנְשֵׂי יְהוּדָה וַיִּמְשֹׁחַ
שֵׁם אֶת-דָּרָד לְמֶלֶךְ עַל-בֵּית יְהוּדָה
וַיָּגֹדֵל לְדוֹד לְאָמֵר אֶנְשֵׂי יְבִשָּׁה גָּלְעָד
אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת-שָׁאוֹל: ס

וְשָׁמַעַנּוּ אֶת־נִשְׂיא אֱלֹהִים אֲתֶה
בְּתוֹלֵנוּ בְמַבְתֵּר קְבָרֵינוּ קְבָר אֲתִימָתָךְ
אִישׁ מַפְנֵז אֲתִיקָבָרוּ לְאַיִכְלָה מַפְנֵךְ

מקבר מתקה:

(ג) ויקם שדה עפרון. מקומו
כימה לו, שייל מיד כדיוט ליד א מלך.
ופצעו צל מקרלה, ויקם השדה וגבעה
הscalar ט וכל גען נטולות למקנה ונגו:

שזה) כם אחורה יאמר, ראמבר יוסוף אל אחיו גשו נא אל' רונשו ראמבר ומי כי אמא קרי לוג, והא ז' קרבין ז' הו ז' נוביה. אלא בשעתה דברן ז' פון אני יוסוף אחיכם. מורה, דחפו פיה ז' בפכו עלאת אמר יוסוף מלכ' דא, בגין דר רוחנאנ פיה, בסיס נא אלין ז' נוביה, ז' דאתה ז' דר האן קיימא דמלת, אבר, דא ז' גורתת לי' מלכ' דא, בגין גדרות ז' לה. שטן ז' בכאן אולינסן, בגין דנסיר להאי את קייפ, מלכו אנטונרט ליאת בגין, בצעען, דכתיב ז' ח' ז' סכבי עד הבקר. דוהה מסטרז ז' ליה זדרה, עד דאותו אוכאהה, ונסיר להאי ברית. בגין בר ז' זכה בגין מלכין ז' שליטן, על כל שאר בלאכין, ומילכ' בשיטה, דאתקר בעסמא דקיכ'ה. (ז) פרח איזיך ואבר כתיב ז' אם תחנה עלי ז' פונה וגיה. הци תאננא, ז' בזאת אני בשתה. מטו בואת. דא ז' את קייפ, ז' דומיניגן תדייר ז' גבי ביגן ואתרטונג ז' פיליא, ובגיניך אמא קראבער נזאיגן כהה דכתיב ואת אוות הבריות, ואת בריתין, וככלא בחד ז' דרגא, והאנגן ז' וואז בחד רעדן איזנן, ואל ז' פהפרשען. (ח) ואיד תיבא, אי הבי הא שאר בני עלאמ', ה' הכנ' אמא דוד בלהווזין, ואיד אמא ז' גנו צהירזען ז' זונען דהערלעטער ז' גנו גנו ז' זונען דהערלעטער.

ונראה בו בעהי' שכאמכ כלום מוגנתם היה לטוב שחרי לא כתלי קינא זו
שם בעלי ברית אברהム. וראיתו בפתחים שכונתם היה שאברהום לא ישב להם
כדי להגביר שכרו. ולפ"ז אין בעלויות בכרכרה טנן לו עצה על הכליה שירל שעזה
שליהם ביתם עבוגה משולן וביקש הגב שכבו אחותו שנולדה אליו בחלהן צדך בברכה

להורת לפניו גשנה, וכמ"ש בתרגום יונתן ע"ז ששלחו לברוש את נשן, הינו כי ע"ש כבשנה יוכל להוציא לאורה את ד' צוות רובנן דשיערין שם שהשלכתם הוא בר' חונכה, ובזה אידך את או"ר יונה בקבוק החשן בראשות הסט"א, וגם זו בח"י הוספה על רשותה הקדומה, שבסופים על רשותה היהיך בקבוק והדר ע"י טירוצים לחדיר להרליך שם נ"ח, והוא עין בכבישת הסט"א שהיה בהדר תחת רשות הקדומה שהוא רשותה של הא"ר רשב"ה, וכוביחי גשן טהיר הוספה על איי נגיד, וא"ש ששלוח את יהודת דרייא לגשן כי היה נחלתו ושיכח אליו.

51

-2- \N

תנא קמא סבר

ירושלים ילא נטהלקה לשבטים

55

טיגר און דיבס

ונכוןנו בדור אבותינו היה מעם לדור לפ' יהושע
ויש ענות ופסח הדת סכונתו נברך ית' (בארץ ים) לדור
סוכן תורת הזה כטוהר ואלו על פון: טוכן נבר' יעקב
וילריב (בראשית ו') ולכוננו עשה מטבח ו' ראה' גודע
ותהנה נבר' ית' נבר' יב' צדרכ

53

31 DD 1.3.1

וְהַיָּה וַיַּרְא כַּעֲפֵר הָאָרֶץ וְפִרְצָת יְמָה וְקַדְמָה גַּבְהָ וְנִגְרָכָה בָּהּ כָּל-מְשֹׁפְתָת הָאָדָם וּבְזַרְעָה:

3

ב.י.י. אַלְכָה אֶת-

ואם קה'ק הוא יה'כ (שבת שבתנן), נאמר שירושלים עיר הקדש היה בחינה שבת ירושלים בית מקרשן). וכברכת "הפורס סוכת שלום" שאנו בפסחים על עצמן נשמה יתרה (נכץין כסיורים בסת האזרחי) אנו מוכרים את ירושלים ומתייפין אותו לישכון בני ישראל את השכתי", כי שבת וירושלים הרא מלילא הרא.

וככליא, מה שירושלים היה במקומם, שמיטה היה בזמן, שהרי שביטה שבת הארץ גיא, וכבבב' ושבתה הארץ שבת לה".

והנה בסדרות התפתחות עם ישראל מיחדים, עד לשפה העודכנית של שבעה נפש, עד שנהי לעם, יש ורגא של אבות הקרושים והם היו ייחדים, ואחד היה אבדם, ואח'יך יצחק ואח'יך יעקב. יעקב היה תושבון דאבהן של ימיו דכלא ותוד מכלהו והיה ח'יך ככני. יעקב הוגן גוף האליין, ומכונו י'כ שבטים, ומהם ע' ענפים ע' גן וה'יך ח'יך קכני. והנרא בה, כי יעקב הוא בחינת השבת, ואצלו מצינו בפעם הראשון והראשון שמיorth שבת כדריאת מדר' ע'ה'פ' בפי יישלח 'זרחן את פni העיר', ולכן וכזה לנחלת בני מצרים כדאיתא שם. אבל בנו השבטים הייצאים מנו, הם שנים עשר ושלם בלאי מיטרין כדאיתא שם. קדושת שנים עשר בראש חורשים, וכל חודש הוא נגנו שבט אחד פריב' שבטים כדיוד מספה'ק ומובא בטור הלכotta ראש חדש זוזה אחד מהעבودיות אשר עליינו נגנה כל הספר בני יששכר). ונראה עוד, שנים עשר ברוכות האלכזירית של תפלה העכידת הם נגנו שנים עשר השבטים אטר בחייבת הדיא קדושת ראש חדש, וכמוות במלוכה. ולכן בשנים עשר ברכות אלו מבקשים על צורכי היל. אבל תפלה העכידה של שבת הכרוכה אחת היא, כי היא בחינתה של יעקב. גוף האליין ומבקשים רק על צורכי קדושה, על 'קדשו במזוחך' ו'וחילקו בתודחך' וכו', ומוכרים קדושת השבת שונינה בז' לשליט עזב אשר בת ברהמ.

ונזכיר לעיל, ארץ ישראל נחלה לשבטים ולא כן ירושלים, כי הארץ נחלה עלברה ולשומרה ועל שומרה בחירות ובקצין, וזה שיריך רוך לבחינה שבטים היזדים בנוו' האל'ן, והשם בבחינה ייב' ברוכת של חול. אבל שפט הילוי להם לא ניוגה נמל'ת בחדון אחים'ם, כי הם בחינת השבח והשמיטה ודום שיטים לדוד'ישים שלא נימנה לנמל'ת ולא נחלה לשבטים. ירושלים היא עד' הכהנים הלוויים אשר ה' הוא נמל'תם, היא עד' השבת' היא אנית מתיחוסת לבעלים כמו שדר' וכרכך, והכהנים עשו'ים תמיד בתורה תורבתה יי'נו בשפט'ך לא'גב'יש'בו בטורה באפ' וככל'ל אל' פוב'חן.

שהוא נון נון עצה על המילה ואירע לו כמו שארע לעתיאל בן קנו. וכוהה'ק ופ' ש'ח'יא ור' פ'ח'ע'א משמעה המכפלת היא בחינת מלכות עיר'יש. ולפ'ז' בכוונה למצות מילה שהוא לננות העתרה עי' העברת העלה המכפה. ויל שופרוצין הוא בחינת עלה ונחש עפר להמו אשר מהא טמא ונוטים את השלה בעפר כדיוען וראה בעה'יט כבדבר נגי ריה עפה' ועי' שאברהם אבינו קנה את מערת המכפלת וסילק את עפרו'ן הוא ממש בחינת מילה וכורחות העלה ממקום העטרה. דיל שכמו ברגע מסתמא שייכת נשפת אברהם לנצח מילה שהרי נצחה ذات ניתנה דוקא לו וכברכין להכניינו בבריתו של אברהם אבינו. כן במקום שייכת הארץ המכפלת לנצח מילה בסוד עשי'ן צידען. וממילא שייכת מקום המכפלת בפרטות לאברהם אבינו יותר מכל ארץ ישראל. וכך דוקא מקום זה קנה בכיס פלא כי הוא נחלתו ממש. וכש שנותען בגופה בחינת נשף העלה, כן היה צריך להתעסק במקומות בהעתרה העלה עי' סילוק עפרו'ן מאותו מקום. וסילק המקום מאי' בני חית שם בקליפה בגדר מילה בשמיין.

תאורה נספחים יקל כהן

ה'ז בוטה תריך אהזה כנ"ג תריזג מוג'ת
בפה היא בטר לארסן. חום למד פלא לשב

אשר נלען, מוחים כל עכלם סלנאות מהס מכין
במ'ל', מכין חיל'ג' מלה וטכני מלה לדיבר כן
סוגה זקס עי' זוד זקס סקלמת קמ'ג' ויק למליח
הק'ג' ללכד' גמיות לפק' לנען' ה' הצעות זם סגענות
מי' הצעיל'ג' סמאמה זה סמאמה חתן וכלה נטענת ימי'
המאמה, סט' רקמת מכה גנייט ט'ג', ל' כלה זם
געית' ליט', ג' למח' סטול פה בני ועמו כבלן דזולין
ככים', ל' כסויות זם מילוי חלויות וסיטוטי מענווות
הפל' גלעדין כמה כסויות מומלחות וולוכו להכין
ולסולימ' מזו ה' ז' עמלק זא מקהל מגניטה טק'ל'
על ממיים פמן וולכז' גאנגן ה' ג' לדי סטא מס נעל'
זון מלען מלך', כ' סטינס נט' מונס סטאנקן על' יי'

20-30' N (50) 2271 11.3

ושׂר לוטר בהקם כייס בפרק היידרא (פרק כי' שלכך בחור יוסף בארכן גנץ לפי שפערעה נדען אף גנץ בכתובה שכתבה לשורה, והיה שין לה). זהה ציב' שהרי לא הייתה בכתובה ומבחן. ואבנעם מצינו דיןין בדברי המודרים בענין ארץ גנץ להיכן היא סית', שדר בחולת הארץ ירושלים ואבנעם וחדשין י' ואו' וויש הש�עת את כל הארץ גנץ
תני שאחנן גנץ סית' לא'י, וכן כתוב בכחורי בענין סמצינו שריריהנו נתגנצה בקדושים. וקשה שהרי אין הגובה שורה אלא בא'יאו. וכ' דריל שוה היה בארכן גנץ שהרי החל מאכ'יאו. אכן הר' הכהנים סותרים את זה והשרי נאמר ושב' ירושלים בארכן צדרים בארכן
מאכ'יאו. ובדוחן מזרחי בא'יאו גירג'ו' גירג'יו' טו' גבראות הלל.

ונראה bahwa עפ"י דבריו הערבי נחל סכל במצוות התורה כתובים על פניו אך ישראל, עמי שכובשים הילק באהרן בנים את קריית השיטים לנחללה זו. וזה היה ענין עתגיאל בן קנו שעיי' טכש את קריית ספר היה יכול לגלות את חלק ההלכות השיטים אליה, והם ההלכות שנשתבחו ביבי אבלו של משה עכזריה, והונגה לחידיג' מצוות התורה ונוטSpo ז' במצוות דרבנן, וכגnder זה יטום כתיר'אותיו בעשרות הדרברות בספר תרג'ג' בתוספות ז'. וראותינו אשר לרע"ך הם ז' אותן במצוות דרבנן, שהם הבטלים הכהנה. וור' חנכה הוא הילוצה האחדונה שתקנו לנו ג' במצוות דרבנן, שמה הבטלים הכהנה. וור' חנכה הוא הילוצה האחדונה שתקנו לנו חכול והוא אות כ"ז סופית, וכי ע"ז בהיכל הברכה סודות הרוכזו כזה, ובפשתונו רמות אות זו היודת לטטה לאור ניח היורד לטטה. והונגה לפיד' הערבי נחל סכל במצוות התורה כתובים על פניו אי' יש להתחבק בעין ז' במצוות דרבנן שנוטSpo על תרג'ג' הילוצה הרכין קנו בקכטם. וכן ניתן להאמיר שלפיו שזו במצוות האלו הם הוספה אל גדרין במצוות התורה לך קוקטם באחר' גSEN שהוא חלק נוסף לאיי, שכן כבב' סיד' על התורה שהיתה רצוענה נעלמת מא"י נמסכת בגSEN שהיתה דעתה רק לך לעקב ובז' ולפיז' הכל אכת שארן גSEN היה באחר' מיצרים אבל ש' כה רצוענה נמסכת מא"י והונגה חלק שבתוכה על אי'. ושם טפונים הד' במצוות דרבנן הנוספים על מנת תריד'ג' והונגה לחיי המררב בדורותינו גSEN היהת במנחלת יהודה, וכן שלח עזק' אבטני את יהודה